

altså fører pulveret rett inn i formpressen, skulle det ikke bli noen dyr produksjon. Så kan formbrenselet plasseres i lukkede retorter og opphetes til ca. 550° uten nevneverdig lufttilgang. De derved dannede destillasjonsprodukter ledes bort, fortettes og oppsamles. Direktør Løddesøl har beskrevet denne prosess i sitt verk «Myrene i næringslivets tjeneste». Ved den beskrevne prosess som kalles tørrdestillasjon får man igjen i retorten torvkoks. Man spalter vannet i surstoff og vannstoff og det forbinder seg med kullstoff og kvelstoff og på denne måte dannes eddiksyre, kullvannstoffer og ammoniakk. Gassen kan enten brukes til å skaffe varme til forkullingen eller man leder den bort så den fortettes til tjære. Det har tidligere vært gjort noen forsøk her i landet og man har fremstillet torvkoks med en brennverdi av 7000 til 7500 kalorier. Hvis altså den kommende sesong blir økonomisk tilfredsstillende for fabrikkene, tenker vi alvorlig på å sette i gang prøver med tørrdestillasjon.

Men nå må ikke denne utredning oppfattes sånn at vi vil gi opp brikettfabrikasjonen, tvertimot. Vi skal fortsatt anstrenge oss til det ytterste og håper at vi endelig kan vinne det store lodd i det lotteri som vi nå har tatt del i i en årrekke. Det er jo alltid sånn i lotterier og ved tipping at får man en gang «12 riktige» har man oppveiet mange nederlag. — Men som konklusjon vil jeg si at en brikettfabrikasjon her i landet med de forholdsvis små myrer og det usikre vær neppe kan bli økonomisk regningssvarende.

MYRENE I NESSET OG EN DEL AV VEØY HERRED.

Av konsulent Osc. Hovde.

N e s s e t og den del av V e ø y herred som berøres av denne undersøkelse, ligger på sørsiden av Moldehalvøya. Geografisk betegnet omfatter området ca. 62° 41' til 62° 51' nordlig bredde og 2° 24' til 3° 24' vest for Oslo meridian. Naboherredene er i nord Bolsøy, Øre og Tingvoll, i øst Øksendal og i sør Eresfjord og Vistdal samt en del av Veøy.

Området ligger på nordsiden av Langfjorden og mellom denne og Tingvollfjorden. Langfjorden er 33 km regnet fra Sølsnes til Eidsvåg. Her er bratte, skogklede fjellsider med lite dyrket og dyrkbar jord. Over eidet mellom Eidsvågen og Tingvollfjorden er det mere flatlendt terreng og det er her den vesentligste del av den dyrkede og dyrkbare jord i Nesset ligger. Dessuten har dette herred en del flat mark i nordvestre hjørne på grensen mot Bolsøy og Øre. Den del av området som ligger i V e ø y består også mest av fjellterreng. Bare på vestspissen er det en del flatere, lavtliggende land.

N e s s e t h e r r e d har et totalareal på 178,68 km² ifølge folketellingen av 1930. Landarealet er 173,96 km². Herav utgjør iflg. Jordbruksstillingen av 1949: Dyrket jord 7.049 dekar og dyrkbar jord 6.538

dekar, hvorav bare 1.841 dekar er betegnet som myr. Det produktive skogareal er oppgitt å være 44.050 dekar. For den undersøkte del av Veøy utgjør totalarealet 46,70 km² og landarealet 46,50 km². Denne del betegnes vanligvis som Nesjestranda.

Fjellgrunnen består stort sett av de samme bergarter som i Bolsøy, nemlig mest skifrige grunnfjellsbergarter (gneis) og granitt med pegmatittganger av forskjellige slag.

De løse jordlag er for det meste av liten mektighet og består av oftest storsteinete morene- og skredjorder samt en del havavleiringer i lavere strøk, det vil si under den marine grense som ligger på 80—120 m o. h.

Inventeringen av myrene i Nesset og en del av Veøy ble utført sommeren 1951 av Det norske myrselskap ved forfatteren etter samme plan som tidligere inventeringer.*)

Som kartgrunnlag er nyttet N.G.O.'s originalkopier i mst. 1:50.000. Da disse kart er av gammel dato (1872) og noe ufullstendige måtte myrene krokeres inn på kartet på samme måte som den vanlige utskillelse av myrtypene. Det er utarbeidet nytt oversiktskart som her er reproduisert i mst. ca. 1:250.000.

I nedenstående tabell er gitt en oversikt over myrarealet m. v. innen det undersøkte område:

	Nesset		Av Veøy		I alt	
	Dekar	%	Dekar	%	Dekar	%
Grasmyr, starr	20	0,4	35	2,3	55	0,8
" myrull-bjøunskjeggmyr . .	3.100	60,8	730	48,7	3.830	58,0
" av andre typer	10	0,2	—	—	10	0,2
Mosemyr, lyngrik	240	4,7	145	9,6	385	5,8
" grasrik	580	11,4	190	12,7	770	11,7
Skogmyr, furu	550	10,8	—	—	550	8,3
" bjørk	10	0,2	—	—	10	0,2
Lyngmyr	590	11,5	400	26,7	990	15,0
Myrareal	5.100	100,0	1.500	100,0	6.600	100,0
I % av landareal		2,9		3,2		3,0

*) Jfr. Aasuly Løddesøl: «Det norske myrselskaps myrinventeringer», Medd. fra D.N.M., 1941.

Myrarealet utgjør altså bare ca. 3 % av landarealet, så vi har her å gjøre med et forholdsvis myrfattig strøk. Av myrarealet er i alt ca. 59 % grasmyrer, nesten 18 % mosemyrer, vel 8 % skogmyrer og 15 % lyngmyrer. Myrene er i Nesset beskrevet under 16 naturlig, avgrensede felter og i Veøy i 12 felter.

Høyden over havet varierer fra 10 til 400 m. Av arealet ligger ca. 46 % i mindre enn 100 m høyde, ca. 9 % i 100—200 m høyde og resten (ca. 45 %) i mer enn 200 m høyde.

Myrdybden er målt på 365 steder og varierer mellom 0,2 og 4,5 m. Den største målte dybde fantes sør for Nord-Nesje i Veøy. Gjennomsnittet for samtlige dybdemålinger var 1,3 m med 1,1 for Nesset og 1,7 for Veøy.

Undergrunnen består for det meste av grus, særlig de lavestliggende myrpartier har sand- eller leirundergrunn. På et mindre område nord for Brekken i Nesset ble det påvist blåleire i bunnen av myra.

Jordprøver som ble uttatt av de mest utbredte myrtyper, og analysert ved Statens landbrukskjemiske kontrollstasjon i Trondheim, viser at volumvekten varierer fra 87 til 239 g pr. l i vannfri torv. pH-verdien ligger mellom 4,16 og 5,16 og askeinnholdet er fra 3,2 til 18,8 %. Kvelstoff- og kalkinnholdet er noenlunde det samme som for tidligere uttatte prøver i naboherredene, nemlig i gjennomsnitt henholdsvis 2,10 % og 0,20 %. Når det gjelder mikronæringsstoffene så var det noenlunde bra med kopper i samtlige prøver, mens innholdet av mangan og bor, og da særlig det siste, var lavt. Med den analysemetode som er nyttet, ble det endog ikke påvist mangan i 1 prøve og ikke bor i 4 prøver.

Utnyttelsen av myrene innen området er nå begrenset til en del beiting. Da en stor del av myrene er grasmyrer, er de godt skikket som naturbeiter, særlig fordi en vesentlig del ligger så høyt over havet.

I fremtida vil også en forholdsvis stor andel av myrene best kunne nyttes til beiter. Av brenntorvmyr ble påvist en del nord for Brekken og mellom Myrset og Talset i Nesset (ca. 35.000 m³). Sør og øst for Nord-Nesje i Veøy ble det påvist ca. 230.000 m³ brenntorv (råtorv). Det blir imidlertid neppe aktuelt å utnytte disse forekomstene. Som dyrkingsmyr er utskilt 3.200 dekar i Nesset og 630 dekar i Veøy. Herav har henholdsvis 3.000 og 400 dekar fått dyrkingsverd 3 eller bedre, dvs. noenlunde god dyrkingsmyr eller bedre. Som fremtidig beiteareal eller skoggrunn på myr blir det da igjen 1.870 dekar i Nesset og 640 dekar i Veøy.

Feltvis beskrivelse av myrene.

1. Nesset herred.

Nord og vest for Gussjås (kartfig. nr. 1—3) er et ca. 1000 dekar stort myrområde. Av dette er nær det halve grasmyr, ve-

sentlig av myrull-bjønnskjeggtypen, omtrent $1/5$ mosemyr og resten lynnmyr.

Høyden over havet er 10—60 m. Dybden varierer fra 0,5 til 3,5 m og undergrunnen består av grus, sand og leire. Dreneringsforholdene er gode og dyrkingsverdet er satt til 2—3, det vil si at feltet er karakterisert som god til noenlunde god dyrkingsmyr.

Kloppmyra (kartfig. nr 4) ligger sør for Gussjås i 10—30 m h. o. h. Arealet er ca. 120 dekar og myrtypen vesentlig grasrik kvitmosemyr med litt grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen og litt lynnmyr. Dybden er fra 0,5 til 2 m til grus og sand undergrunn. Dreneringsforholdene er bra og myra er karakterisert som noenlunde god dyrkingsmyr (D3).

På Rødfjellet (kartfig. nr. 7, 8 og 9) er vel 1.800 dekar myr i flere felter. Myrene er for det meste grunne og oppdelte av fastmarkspartier, ofte med stein i dagen. Her vokser litt bjørkekratt og myrene er ganske faste. Den største målte dybde var 2,5 m. Undergrunnen består av storsteinet grus. Det vesentligste av arealet er grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen. Dreneringsforholdene er gode så myrene er godt skikket for dyrking, men da de ligger i 250—350 m h. o. h. vil det her neppe bli tale om jordbruksmessig utnyttelse av arealet til annet enn beiter.

Nord for Barstein (kartfig. nr. 10) ligger en ca. 400 dekar stor myrflate like ved bebyggelsen. Høyden er her ca. 300 m o. h. Over $3/4$ av arealet er grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen. Det øvrige er fordelt mellom grasrik kvitmosemyr og lynnmyr. Dybdene varierer fra 0,5 til 3,5 m og undergrunnen består av grus og stein. Her er passende helling og gode dreneringsforhold, og dyrkingsverdet er satt til 3, dvs. noenlunde god dyrkingsmyr.

Vest for Toven og nord for Brekken (kartfig. nr. 12 og 13) er det to myrer på henholdsvis 150 og 75 dekar, som ligger like ved hverandre. Høyden over havet er 50—70 m. Av førstnevnte er over halvparten lynnmyr og resten er kvitmosemyr og grasmyr. Det andre myrpartiet består vesentlig av grasrik kvitmosemyr. Dybden er opptil 3 m og undergrunnen består av grus, sand og leire. Beliggenheten og dreneringsforholdene er gode, og dyrkingsverdet varierer fra 3 til 4, dvs. fra noenlunde god til mindre god dyrkingsmyr, vesentlig avhengig av myrtypen.

Mellom Myrset og Talset (kartfig. nr. 14), på begge sider av veien til Eidsøra, er det i alt ca. 300 dekar vesentlig kvitmosemyr. Arealet er omtrent likt fordelt mellom de to kvitmosemyrtyper (lyngrik og grasrik). Dessuten finnes en del lynnmyr langs kantene, særlig mot øst. Dybdene som ble målt var fra 0,3 til 2,8 m og undergrunnen var grus og sand. Her er det brukbar brenntorv og det stikkes litt torv her. Det kan regnes med et brenntorvareal på 20 dekar med gjennomsnittlig 1 m's torvlag. Myra er nærmest flat, men

KART

OVER MYRENE I HERREDENE

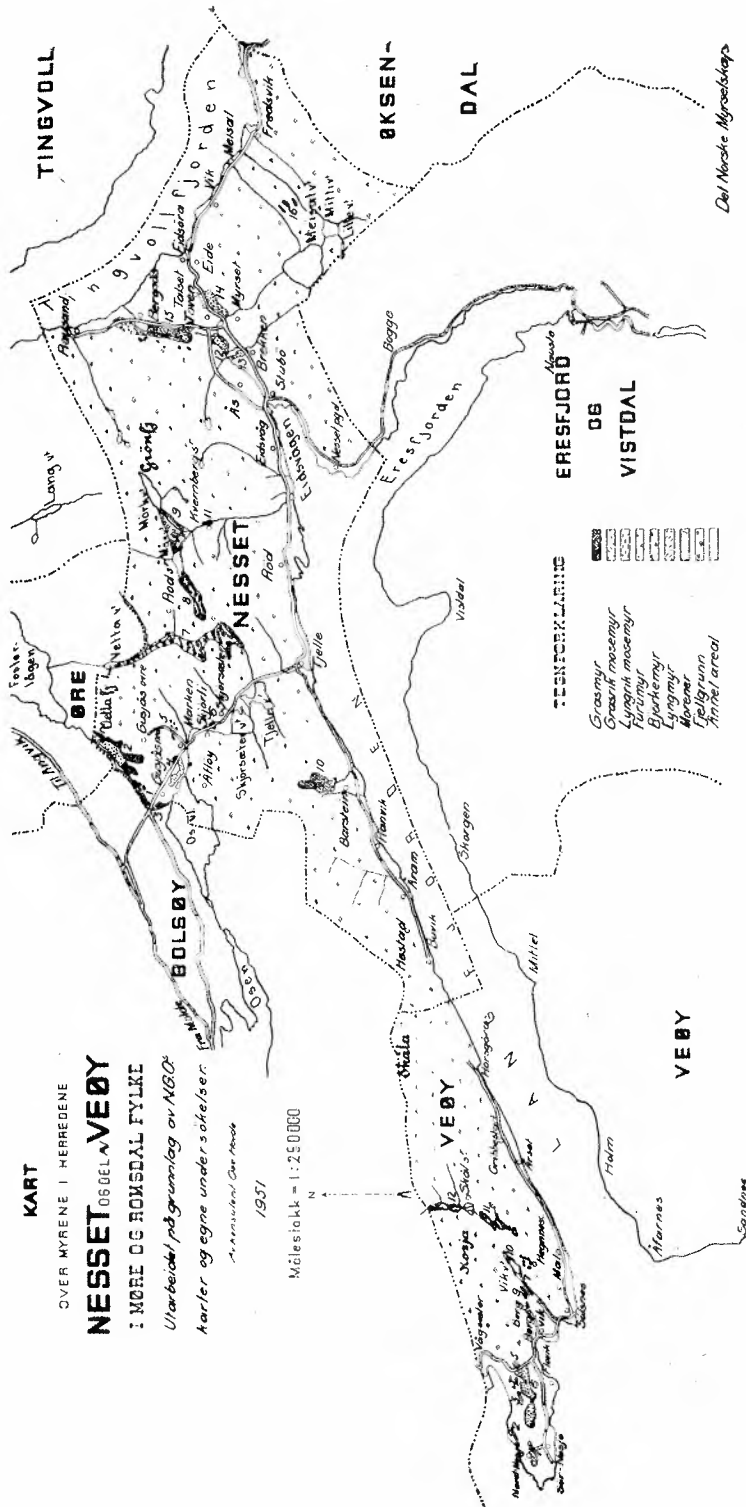
NESET OG DEL AV **VEØY**
I **NØRE** OG **ROMSDAL** FYLKE

Utarbeidet på grunnlag av **ABG's**
kartler og egne undersøkelser.

A. Arnesen/Car. Nord

1931

Målestokk = 1:250 000

- TEKNSKJEMER**
- Grasmyr
 - Grasrik mosemyr
 - Lynnrik mosemyr
 - Ferlingmyr
 - Byrkemyr
 - Lynnmyr
 - Mosemyr
 - Ljellgrunn
 - Mittet areal

Del Norske Myreselskaps

dreneringsforholdene er bra, og dyrkingsmessig sett ansees den for å være noenlunde god (D 3). Høyden over havet er 80—100 m.

Mellom Toven og Bergsås (kartfig. nr. 15) er det nesten 1.000 dekar myr av flere forskjellige typer. Omtrent det halve er skogmyr (furumyr), 1/4 er grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen og resten er kvitmosemyr og lynnmyr. Myrene ligger i nordhelling fra 60 til 120 m h. o. h. Dybden er 0,3—2,5 m og undergrunnen består av grus, ofte med stor stein. Her er også en del stubber i myra, så den er heller tung å dyrke. Men dreneringsforholdene er bra så en må betegne denne som god til noenlunde god dyrkingsmyr (D 2—3).

Av mindre betydningsfulle myrer i Nesset kan nevnes et parti på ca. 80 dekar ved Kvernbergsetra (kartfig. nr. 11), flere mindre myrer på tilsammen ca. 50 dekar nord for Marken (kartfig. nr. 5) og ca. 20 dekar mellom Skjørli og Skjørseter (kartfig. nr. 6).

Dessuten finnes en rekke småmyrer spredt utover hele herredet.

2. Nesjestranda i Veøy herred.

Sør for Nord-Nesje (kartfig. nr. 1) ligger et flatt myrparti på ca. 100 dekar i ca. 30 m o. h. Det meste er lynnmyr og lynnrik kvitmosemyr med strenger av grasmyr (starmyr). Dybden er fra 0,5 til 4,5 m til leire og grus. Her er noe brukbar brenntorv langs kantene. Det er vanskelig med avløp for vatnet.

Nord-øst for Nord-Nesje (kartfig. nr. 2) er det en sammenhengende myr på ca. 80 dekar, hvorav den ene halvpart er grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen og den andre er en blanding av lynnrik kvitmosemyr, lynnmyr og grasmyr av starrtypen. Myra ligger bare 10—15 m o. h. Dybden er 1 til vel 2 m og undergrunnen består av sand og grus. Her er det noe stubber i myra, men gode dreneringsforhold og dyrkingsverdet er 2—3, dvs. god til noenlunde god dyrkingsmyr.

På vestsida av veien over Aasane (kartfig. nr. 3, 4 og 6) er det et større myrområde på ca. 500 dekar. Høyden over havet er her 20—50 m. Partier av forskjellige myrtyper ligger spredt om hverandre, men arealet fordeler seg omtrent likt på følgende 4 myrtyper: Grasmyr (vesentlig myrull-bjønnskjeggm), grasrik kvitmosemyr, lynnrik kvitmosemyr og lynnmyr. Dybden er vanligst fra 1 til 4 m og undergrunnen består av sand, grus, leire eller fjell. Dreneringsforholdene er gode og formoldingsgraden noenlunde vel til vel. Her er det betydelige brenntorvmasser, men ved eventuell utnyttelse av brenntorva må det tas tilbørlig hensyn til fremtidig dyrking av myrene. Dyrkingsverdet er satt til D 2—4, dvs. god til mindre god dyrkingsmyr.

Skytebanen (kartfig. nr. 5) er anlagt på en ca. 75 dekar

stor myr som består av grasmyr (myrull-bjønnskjeggmyr), graserik kvit mosemyr og lynnmyr, hver med ca. 1/3. Høyden over havet er ca. 50 m. Dybden var fra 1,5 til 4,5 m til sand og grusundergrunn. Myra har svak helling, men kan lett dreneres og bør — med sin gode beliggenhet — dyrkes til beite.

Øst for Bergsvik (kartfig. nr. 7, 8, 9 og 10) er flere myrpartier på tilsammen ca. 200 dekar. Det meste herav er grasmyr av myrull-bjønnskjeggtypen med et mindre parti lynnmyr på vestsida av Vikvatnet. Myrenes høyde over havet er fra vel 100 til ca. 250 m. Dybden er opptil 3,5 m og undergrunnen består av grus og stein. Hellingen varierer sterkt og en del er til sine tider oversvømmet av Vikvatnet. Men stort sett kan myrene grøftes og nyttes i hvert fall til beite.

I strøket omkring Skålsetra (kartfig. nr. 11 og 12) finnes vel 500 dekar grasmyr, (vesentlig myrull-bjønnskjeggmyr) i 200—220 m o. h. Dreneringsforholdene er vanskelige, da en vesentlig del av arealet ligger lavt i forhold til en rekke vatn.

Sammendrag.

Sammenlignet med naboherredene Bolsøy, Øre og Tingvoll har Nettet og Nesjestranda i Veøy forholdsvis lite myr. Dertil kommer at en betydelig del av myrarealet ligger høyt over havet. Dette vanskeliggjør vanlig jordbruksdrift. Den største del av myrene er imidlertid grasmyrer, med et noenlunde vel til vel formoldet lag øverst. Undergrunnen består for det meste av grus, sand eller leire og dreneringsforholdene er oftest gode. Dyrkingsverdet for de fleste myrene er derfor satt til D 2—3, dvs. god til noenlunde god dyrkingsmyr.

I alt er det regnet med 3.830 dekar dyrkingsmyr, hvorav 3.400 dekar eller nesten 9/10 har fått karakteristikken D 3 eller bedre. Det meste av dette areal har gunstig topografi og ligger nær vei. Det skulle således være jord til 20—30 nye bruk av den størrelse som er vanlig for feltvis bureising i distriktet.

Brenntorven spiller en underordnet rolle innen dette område. Her finnes nok et par større felter med brukbar og tildels god brenntorv, men det vil neppe være formålstjenlig med torvdrift her da myrene tildels er rotfulle og heller bør dyrkes.

Av de høyereliggende myrer er det meste — eller vel 2.000 dekar — skikket for beitekultur.

ARSMELDING FRA TRØNDELAG MYRSELSKAP FOR 1951.

(48. arbeidsår).

Medlemstallet har i året vært 81 årsbetalende og 12 livsvarige medlemmer, tilsammen 93.

Meddelelser fra Det norske myrselskap er som tidligere sendt medlemmene gratis.

I beretningsåret har selskapet fått som bidrag kr. 2.000,— fra Nord- og Sør Trøndelag fylker, fra kommuner kr. 1.490,— og fra sparebanker og forretningsbanker kr. 300,—. Styret vil herved få uttale sin beste takk for disse bidrag som viser en stor interesse for selskapets arbeid.

Sommeren 1951 var det planlagt å arbeide videre med inventering på Hitra slik at det materiale som selskapet har fra tidligere undersøkelser der ute kunne bli komplettert og bearbeidet slik at det kunne gå inn som et ledd i Det norske myrselskaps landsomfattende inventeringsarbeid. Det viste seg imidlertid at det ikke lot seg gjøre å få noen som hadde tilstrekkelig spesialkunnskap på dette område til å ta seg av det sommeren 1951. Det er mulig at en kan få iallfall endel av dette arbeid utført i 1952.

For øvrig har det i året bare vært mindre undersøkelser som er foretatt.

Styret for selskapet har i beretningsåret vært følgende:

Formann: Direktør Haakon O. Christiansen, Trondheim.

Nestformann: Forsøksleder H. Hagerup, Mære.

Styremedlemmer: Fylkeslandbrukssjef I. Grande, Trondheim,
fylkeslandbrukssjef A. Eggen, Sunnan,
ingeniør Adolf Moen, Trondheim,
lektor Haakon Odd Christiansen, Trondheim,
fylkesagronom Helge Syrstad, Fannrem.

Varamenn: Landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim,
ingeniør J. Minsaas, Trondheim,
sokneprest O. Røkke, Grong,
gårdbruker Ole Søgstad, Søgstad,
kjøpmann Simon Engen, Trondheim,
ingeniør Kr. Refsaas, Trondheim.

Sekretær og kasserer: Landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim.

Revisorer: Fabrikkeier Chr. Christiansen og
konservator S. Tiller, Trondheim.

Representanter til

Det norske myrselskap: Landbrukskjemiker O. Braadlie og
oppmålingsfullmektig Th. Løvlie, Sandvika.

Selskapets formann, direktør Haakon O. Christiansen døde plutselig 24. oktober 1951.

Direktør Christiansen har vært knyttet til «myrsaken» i en menneskealder, fra 1911 til 1931 var han selskapets sekretær og kasserer og fra 1931 til sin død selskapets formann. Fra 1933 har han vært medlem av Det norske myrselskaps styre.

Direktør Christiansen var en rikt utrustet mann, et arbeidsjern. Han har i de mange år vært den drivende kraft i Trøndelag Myrselskap, lagt grunnen til og fremmet de saker som selskapet har arbeidet med. Særlig har hans arbeid med kartlegging av myrområdene i

Trøndelagsfylkene båret rike frukter. Direktør Christiansen har vært en god mann for selskapet.

Etter hans død har nestformannen, forsøksleder H. Hagerup fungert som formann.

Regnskapsutdrag for 1951.

Inntekter:

Beholdning fra forrige år	kr. 16.688,15
Bidrag:	
1. Fra Nord- og Sør-Trøndelag fylker	» 2.000,—
2. Fra kommuner	» 1.490,—
3. Fra banker	» 300,—
Medlemskontingent	» 465,—
Renter 1951	» 297,23
Ymse	» 83,40
	<hr/>
	Kr. 21,323.78
	<hr/>

Utgifter:

Kontorutgifter, årsmøte etc.	kr. 253,—
Reiseutgifter	» 175,90
Kontingent til Det norske myrselskap	» 185,—
Oppmåling, kartkopier etc.	» 320,—
Kassabeholdning	» 20.389,88
	<hr/>
	Kr. 21,323.78
	<hr/>

Trondheim 1. januar 1952
1. februar 1952

Kasserer:
O. Braadlie.

Revidert:
Chr. Christiansen, S. Tiller.

Årsmøte

ble holdt tirsdag 25. mars i forbindelse med Landbruksuka i Trondheim under ledelse av varaformannen, forsøksleder H. Hagerup.

Varaformannen holdt en vakker minnetale over den avdøde formann, direktør Haakon O. Christiansen.

Årsmelding og regnskap ble referert og godkjent.

Valg: Som formann valgtes landbrukskjemiker O. Braadlie og som styremedlemmer gjenvalgtes H. Hagerup, fylkeslandbrukssjef Ingv. Grande og ingeniør Adolf Moen. Gjenstående styremedlemmer fra forrige år er fhv. fylkeslandbrukssjef Alb. Eggen, lektor Haakon Odd Christiansen og fylkesagronom Helge Syrstad.

Som varaformann gjenvalgtes forsøksleder H. Hagerup og som

varamenn til styret valgtes gårdbruker Nils Berg, sivilingeniør J. Minsaas, sokneprest O. Røkke, gårdbruker O. Søgstad, kjøpmann Simon Engen og ingeniør Kr. Refsås.

Som revisorer gjenvalgtes fabrikkeier Chr. Christiansen og konservator S. Tiller, med ingeniør Minsaas som varamann. Som representanter til Det norske myrselskap gjenvalgtes landbrukskjemiker O. Braadlie og oppmålingsfullmektig Th. Løvlie, Sandvika.

Som sekretær og kasserer valgtes ingeniør Adolf Moen.

Varaformannen H. Hagerup rettet en takk til landbrukskjemiker Braadlie for det store og uegennyttige arbeid han hadde utført gjennom mange år som selskapets sekretær og kasserer.

Som representant til Landbruksuka i Trondheim valgtes ingeniør A. Moen.

Torvingeniør A. Ording holdt foredrag om: «Fremtidsperspektiver for brenntorv- og torvstrøproduksjonen i Norge». Etter foredraget viste Ording Det norske myrselskaps meget interessante film om brenntorvproduksjon i de forskjellige former.

Arsmøtet, som ble holdt i Frimurerlosjens lokaler, var meget godt besøkt.

A. M.

MIKRONÆRINGSSTOFFER OG SPORSTOFFER I JORDBRUK OG HAGEBRUK.

Firmaet Kali-Fordeling har nettopp gitt ut ovennevnte brosjyre, som er forfattet av professor M. Ødelien og forsøksleder A. Sorteberg. Publikasjonen er på 30 sider og inneholder i alt 12 figurnummer med forskjellige, meget karakteristiske illustrasjoner vedrørende plantenes mangelsymptomer. Forfatterne sier innledningsvis:

«Denne brosjyre er en kort oversikt over plantenes mikronæringsstoffer. Den skal gi en orientering om hvordan mangel på disse stoffer ytrer seg hos en del av våre vanligste jordbruks- og hagevekster, hvor og når slik stoffmangel helst opptrer, og om de viktigste motmidler. Vi tar også med en kort omtale av indikatorplanter for de ulike mangelsykdommer, og litt om jord- og planteanalyser til rettleiing om behovet for gjødsling med mikronæringsstoffer.»

Makronæringsstoffene magnesium og svovel er dessuten behandlet i brosjyren, da fremfor alt den sterkere gjødsling de seinere år og den langt større bruk av høgprosentiske gjødselslag m. h. t. kvelstoff, fosfor og kalium, har ført til at særlig magnesium må vies en viss oppmerksomhet.

Forfatterne har på en klar og lett forståelig måte behandlet disse problemer. Vi kan derfor anbefale publikasjonen til alle som har interesse av spørsmålet. Brosjyren fås gratis tilsendt mot innsendelse av porto til Kali-Fordeling, Postboks 622, Oslo.